

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: مجله هفته

۱۶ نومبر ۲۰۲۰

تصویری از چهره واقعی سیاستمداران امریکائی که خود را مدافع حقوق بشر می دانند

در جریان برگزاری یک جلسه ۲۱۰ دقیقه‌ای در ژنیو، بیش از ۱۱۰ کشور از سراسر جهان و حتی کشورهای متحد و اشنگتن، سوابق حقوق بشری امریکا را زیر سوال بردند و از عملکرد این کشور در زمینه حقوق بشر انتقاد و پیشنهادهای به امریکا در راستای بهبود وضعیت حقوق بشر در این کشور ارائه کردند.

این انتقاد در جلسه اخیر شورای حقوق بشر ملل متحد و هنگام بررسی سوابق حقوق بشری امریکا مطرح شد؛ درست در همان روزی که این جلسه برگزار شد، گزارش‌های منتشر شده آمار قطعی مبتلایان به کرونا در امریکا را بالاتر از ۱۰ میلیون نفر و تلفات ناشی از ابتلا به بیماری کووید-۱۹ در این کشور را نزدیک به ۲۴۰ هزار نفر نشان داد.

داده‌های تأسف بار و غم‌انگیز مربوط به اپیدمی کرونا در امریکا و همچنین شکایت‌های مطرح شده جمعی از کشورهای سراسر جهان علیه واشنگتن نشان می‌دهد که وضعیت حقوق بشر در امریکائی که مقاماتش خود را مدافع حقوق بشر می‌دانند، حقیقتاً وحشتناک است.

در این بین، اپیدمی ویروس کرونا در سال ۲۰۲۰ میلادی در امریکا شبیه یک ذره بین نامرئی عمل و وضعیت حقوق بشر در امریکا را بیشتر نمایان کرده است.

سیاستمداران امریکائی همواره در حال سرزنش وضعیت حقوق بشر در سایر کشورها هستند اما این سؤال به وجود می آید که خود این امریکائی ها چطور می خواهند درباره یک سری مطالب توضیح قابل قبولی ارائه کنند؛ از جمله سؤالاتی که مقامات امریکائی باید به آن پاسخ دهند، این است که چطور ممکن است امریکا به عنوان کشوری که قوی ترین سیستم اقتصادی و فناوری و غنی ترین منابع پزشکی جهان را دارد، بیشترین آمار قطعی مبتلا و تلفات ناشی از کرونا در سطح جهان را داشته باشد؟

سؤال بعدی که سیاستمداران واشنگتن باید به آن جواب بدهند این است که مقامات امریکائی چطور توانسته اند اصلی ترین حقوق بشر مردم این کشور را که حق نجات و پیشرفت آنهاست، زیر پا بگذارند؟ تنها جوابی که به این سؤال ها می توان داد این است که این روند، نتیجه اجتناب ناپذیر ناشی از اولویتی است که سیاستمداران امریکائی برای سیاست های انتخاباتی و منفعت طلبی های مالی شان در برابر جان انسان ها قائل می شوند (منفعت طلبی سیاستمداران امریکائی نسبت به جان امریکائی ها در اولویت قرار دارد).

مقامات امریکائی هشدارهای علمی را نادیده گرفتند و در واکنش به اپیدمی کرونا تعلل کردند؛ این مقامات مکرراً اپیدمی کرونا را به یک موضوع سیاسی تبدیل کردند و به دنبال سپر بلا گشتند؛ این مقامات امریکائی توصیه های کارشناسان در مهار کرونا را رد کردند و مکرراً در اجرای سیاست های مهار اپیدمی کرونا به دلیل منفعت های اقتصادی شان سهل انگاری کردند.

روزنامه «واشنگتن پست» رویکرد مقامات امریکا در مهار کرونا را «قتل عامی با حمایت دولت» توصیف کرده است. اقلیت های قومی و سالمندان در امریکا از بزرگ ترین قربانیان تراژیدی های انسانی در این کشور به حساب می آیند؛ بر اساس آمار ارائه شده از سوی روزنامه «نیویورک تایمز»، مرگ و میرهائی که در خانه های سالمندان در امریکا اتفاق می افتد، یک سوم آمار کل مرگ و میرها در این کشور را تشکیل می دهد؛ این نسبت، بسیار وحشت آور است. افراد مسن در امریکا با بی رحمی به حال خود رها شده اند و خانه های سالمندان در این کشور به یک سردخانه تبدیل شده است؛ با این حال، برخی از به اصطلاح نخبگان امریکائی این واقعیت را نادیده می گیرند.

«دن پاتریک» فرماندار تگزاس با خونسردی گفته است در مسیر احیای اقتصاد امریکا، از ماجراجویی به قیمت جان افراد مسن پشتیبانی می کند!

از طرف دیگر، آزمون مرگ و زندگی که تحت اپیدمی کرونا به راه افتاده، باعث گسترش هر چه بیشتر اختلافات نژادی در امریکا شده است؛ بر اساس آمار اخیر ارائه شده از سوی مرکز کنترل و پیشگیری بیماری ها در امریکا، نرخ مرگ و میر ناشی از کرونا میان افراد ۳۰ الی ۳۹ ساله اسپانیائی و افریقائی تبارها در این کشور به ترتیب ۳۸.۴ و ۲۷.۹ درصد است که این درصد، بسیار بالاتر از ۲۰.۲ درصد گزارش شده مرگ و میر ناشی از کرونا میان افراد سفید پوست با همین رده سنی در امریکا است.

«Century Foundation» اندیشکده تحقیقاتی سیاست گذاری های عمومی امریکا اخیراً مقاله ای منتشر کرده است با این مضمون که هر هفته، تعداد بیشماری از رنگین پوست ها در امریکا در اثر ابتلا به کرونا جان خود را از دست می دهند و این در حالیست که اگر خدمات درمانی زودهنگامی به این قشر در امریکا ارائه می شد، می شد از مرگ بسیاری از آنها جلوگیری کرد.

«مرگ اجتناب پذیر و قابل جلوگیری» نه تنها تبعیض های نژادی ساختاری در امریکا را به صورت برجسته نشان می دهد، بلکه نمادی از نقایص و کم کاری هائی است که در سیستم سیاسی امریکا وجود دارد؛ مردم نیز نمی توانند در این زمینه کمکی کنند و فقط افسوس می خورند از این که چه تعداد امریکائی رنگین پوست در این کشور که به دنبال «رؤیای امریکائی» بودند، در حال تبدیل شدن به «کابوس امریکائی» هستند!

از طرف دیگر، خشونت های پولیس امریکا باعث بدبختی اقلیت های قومی در این کشور شده است؛ با نگاهی به مرگ «فروید» یک مرد امریکائی آفریقائی تبار که زیر فشار زانوی پولیس امریکا فریاد می زد «نمی توانم نفس بکشم»، زن باردار امریکائی آفریقائی تباری که ۹ ماهه باردار بود و توسط پولیس امریکا و زیر بار فشار زانوی پولیس این کشور بازداشت شد، مرد امریکائی آفریقائی تباری که مقابل چشمان ۳ کودک سیاه پوستش، ۷ بار هدف تیراندازی پولیس امریکا قرار گرفت، می توان دید که سوء استفاده از قدرت توسط پولیس امریکا برای کشتار بی پروای امریکائی های آفریقائی تبار در این کشور در حال شدت گرفتن است.

مشکلات حقوق بشری بسیار زیادی در امریکا وجود دارد و سیاستمداران امریکائی دست های سیاه خود را به سمت کل جهان دراز کرده اند و مکررا در حال رقم زدن فاجعه های انسانی هستند؛ برای مثال، در ایران به دنبال تحریم های تحمیل شده از سوی امریکا، تزریق انسولین برای بیماران دیابتی با مشکل روبه رو و اپیدمی کرونا باعث وخامت شرایط زندگی مردم این کشور شده است.

سیاستمداران امریکائی در واکنش به این قضایا، نه تنها کمکی نمی کنند بلکه در عوض از اپیدمی کرونا به عنوان اهرمی برای افزایش تحریم ها علیه ایران استفاده می کنند.

«مایک پمپئو» وزیر امور خارجه امریکا نیز در واکنش به انتقادات جهان از واشنگتن، با بی شرمی می گوید: «ما نه تنها درباره حقوق بشر بحث می کنیم بلکه برای حقوق بشر احترام قائلیم و از آن دفاع می کنیم»!

با این وجود، مدت های طولانی است که کل دنیا به صراحت شاهد بوده است که امریکا با ادعای احترام و دفاع از حقوق بشر، به وضوح در حال نقض و زیر پا گذاشتن حقوق بشر است؛ این سوال مطرح می شود که آیا زمان آن فرا نرسیده است که آن دسته از سیاستمداران امریکائی که به نام حقوق بشر به دنبال تأمین منافع شخصی شان هستند، هنگامی که با مرگ و میر هر چه بیشتر افراد بی گناه در این کشور و انتقادات گسترده کشورهای جهان روبه رو می شوند، در رفتار و رویکرد خود بازنگری کنند؟!

رادبو بین المللی چین